

Endungen des Verbs (thematische Konjugation)

Aktiv	Ind. Hauptt.	Ind. Nebent. (m. Augment)	Konj.	Optativ	Imperativ	Infinitiv	Partizip
Präsens	ω εις ει ομεν ετε ουσι(ν)	ον ες ει(ν) ομεν ετε ον	ω ης η ωμεν ητε ωσι(ν)	οιμι οις οι οιμεν οιτε οιεν	ε έτω ετε όντων	ειν	ων, οντος ουσα, ούσης ον, οντος
Futur	σω σεις σει σομεν σετε σουσι(ν)			σοιμι σοις σοι σοιμεν σοιτε σοιεν		σειν	σων, σοντος σουσα, σούσης σον, σοντος
Aorist		σα σας σε(ν) σαμεν σατε σαν	σω σης ση σωμεν σητε σωσι(ν)	σαιμι σαις, σειας σαι, σειε(ν) σαιμεν σαιτε σαιεν, σειαν	σον σάτω σατε σάντων	σαι	σας, σαντος σασα, σάσης σαν, σαντος
Perf./Plqpf. (mit Reduplikation)	κα κας κε(ν) καμεν κατε κασι(ν)	κειν κεις κει κεμεν κετε κεσαν	κω κης κη κωμεν κητε κωσι(ν)	κοιμι κοις κοι κοιμεν κοιτε κοιεν		κέναι	κώς, κότος κυία, κυίας κός, κότος

1) stattdessen meist κώς ᾧ, ῆς, ῆ... 2) stattdessen meist κώς εἶην, εἶης, εἶη...

Medium	Ind. Hauptt.	Ind. Nebent. (m. Augment)	Konj.	Optativ	Imperativ	Infinitiv	Partizip
Präsens	ομαι η (*εσαι) / ει εται όμεθα εσθε ονται	όμεν ου (*εσο) ετο όμεθα εσθε οντο	ωμαι η (*ησαι) ηται ώμεθα ησθε ωνται	οίμην οιο (*οισο) οιτο οίμεθα οισθε οιντο	ου (*εσο) έσθω εσθε έσθων	εσθαι	όμενος ομένη όμενον
Futur	σομαι ση (*σεσαι) / σει σεται σόμεθα σεσθε σονται			σοίμην σοιο (*σοισο) σοιτο σοίμεθα σοισθε σοιντο		σεσθαι	σόμενος σομένη σόμενον
Aorist		σάμην σω (*ασσο) σατο σάμεθα σασθε σαντο	σωμαι ση (*ησαι) σηται σώμεθα σησθε σωνται	σαίμην σαιο (*αισο) σαιτο σαιμεθα σαισθε σαιντο	σαι σάσθω σασθε σάσθων	σασθαι	σάμενος σαμένη σάμενον
Perf./Plqpf. (mit Reduplikation)	μαι σαι ται μεθα σθε νται	μην σο το μεθα σθε ντο	μένος ᾧ μένος ῆς μένος ῆ μένοι ᾧμεν μένοι ἦτε μένοι ᾧσι(ν)	μένος εἶην μένος εἶης μένος εἶη μένοι εἶμεν μένοι εἶτε μένοι εἶεν		σθαι	μένος μένη μένον

Passiv	Ind. Hauptt.	Ind. Nebent. (m. Augment)	Konj.	Optativ	Imperativ	Infinitiv	Partizip
Präsens (wie Medium)	ομαι η (*εσαι) / ει ...	όμεν ου (*εσο) ...	ωμαι η (*ησαι) ...	οίμην οιο (*οισο) ...	ου (*εσο) ...	εσθαι	όμενος ομένη όμενον
Futur	θήσομαι θήση (*θήσεσαι) θήσεται θησόμεθα θήσεσθε θήσονται			θησοίμην θήσοιο (*θήσοισο) θησοιτο θησοίμεθα θησοισθε θησοιντο		θήσεσθαι	θησόμενος θησομένη θησόμενον
Aorist		θην θης θη θημεν θητε θησαν	θω θης θη θωμεν θητε θωσαν	θείην θείης θείη θείμεν, θείημεν θείτε, θείητε θείεν, θείησαν	θητι θήτω θητε θέντων	θῆναι	θείς, θέντος θείσα, θείσης θέν, θέντος
Perf./Plqpf. (wie Medium)	μαι σαι ...	μην σο ...	μένος ᾧ μένος ῆς ...	μένος εἶην μένος εἶης ...		σθαι	μένος μένη μένον